

NITECKI Józef

Józef Nitecki vel Zaborowski ps. Raczek, Orwid, Boruta, syn Wincentego i Józefy Dziuk, urodził się 1 czerwca 1918 roku w Hucie, gmina Ejszyski, pow. lidzkiego

Szkołę Powszechną ukończył w Ejszyszkach i jako ochotnik zgłosił się do służby wojskowej. W 1937 roku ukończył Szkołę Podoficerów dla Młodoletnich Nr 1 w Koninie. Przydzielony do 41 pp w Suwałkach pełnił funkcje dowódcy drużyny i zastępcy dowódcy plutonu. Na początku roku 1939 wytypowany na dalsze szkolenie wojskowe w Oficerskiej Szkole dla Podoficerów.

W wojnie obronnej dowodził na froncie ~~pp~~ plutonem w III bat. 41pp pod Mławą i w obronie Warszawy. Po kapitulacji stolicy więziony w obozach niemieckich w Górze Kalwarii i Mińsku Mazowieckim. W trakcie wzajemnej wymiany z sowietami jeńców nie pochodzących ze stref przez siebie okupowanych został wydany czynnikiem sowieckim. Z transportu w głąb Rosji uratował się ucieczką i do wybuchu wojny niemiecko-sowieckiej w czerwcu 1941 ukrywał się na Litwie.

W grudniu 1941, już po powrocie do domu rodzinnego nawiązał kontakt z odbudowującym się z pogromu sowieckiego ZWZ-em. Powierzone zadanie przygotowania organizacyjno-bojowego plutonu rezerwowego wykonał sprawnie. Jego gotowość bojową wykazał w uczestnictwie w akcji rozbicia stutrzpunktu żandarmerii niemieckiej w Horodnie

W marcu 1944 przydzielony z podległym plutonem do 1. kompanii nowopowstałego V bat. 77 pp AK pod dowództwem kpt. Stanisława Truszkowskiego ps. Sztremer. Brał udział w walkach o Bieniakonie i Ejszyski.

Po kryzysie lipcowym 1944 /podemowanej przez dowództwo armii sowieckiej przemocy wobec AK/ pozostawał w konspiracji. Jesienią 1944 z ramienia powstałej Rady Ochrony Ziemi Wschodnich objął funkcję dowódcy kompani w Zgrupowaniu Nr 67 pod zwierzchnictwem Ludwika Nienartowicza ps. <sup>M</sup>żepa i odtąd występował pod ps. <sup>sowieckiego</sup> Boruta.

Wobec totalnej przemocy i okrucieństwa /łapanki, aresztowania, rozstrzelania/ kontynuacja oporu przestała być celowa - została przerwana. Nitecki pod przybranym nazwiskiem w trybie tzw "repatriacji" przeniósł się do centralnej Polski - zamieszkał w Wionczeminie. 1 9.12.1999 roku zmarł w Płocku i spoczął na cmentarzu parafialnym w Czermnie k/Gabina.

Odznaczony Krzyżem Armii Krajowej i Medalem Wojska

Wiktor Noskowski  
Wiktor Noskowski



